

ҚӘЛӘМЕМ, ҖИФІ ТЕҢІЗ МУРДАЯ КҮРМӘ

* * *

Булды заман, туған телемде бузылар.
Быуып, уны хатта Себергә қызылар.
Килде заман, туған тел бик кәрәк икән,
Тик ул телде beleүсөләр һирәк икән.

* * *

Дұслық һарайын емереп, ватып бөттөк.
Бар байлығын урлап, емереп, һатып бөттөк.
Ватыр инек, һатыр инек нигезен дә,
Уға хак биреүсөләр юқ ер йөзөндә.

* * *

Ата-бабалар хыялъына ирештек:
Айға мендек, динғең төптәренә төштөк.
Тырыша торғас, без шуға барып еттек,
Ер йөзөн атом сүплеге итеп бөттөк.

* * *

Унда һуғыш, бында һуғыш, жан тойош,
Ергә карап ояла хатта Кояш.
Аяз көндә құқрәйбез һәм йәшнәйбез,
Әйтернең, ерзә без мәңге йәшәйбез.

* * *

Уралымды иммәй ниндәй һөлөктәр!
Һөлөктәр инде бастырық кеүектәр.
Улар касан имеп түйірзар икән?
Әллә бер көн шартлап күйірзар микән?

* * *

Һәр шишишмәнең үз тауышы, үз йыры бар,
Һыузырын тайза жойна ла үз юлы бар.
Ә һинен, кеше, бармы һүң үз йыркайың?
Кайзарға илтә китеп барған юлкайың?

* * *

Шишмә һыуын койғас динғеҙ һыуына,
Әйләнеп қараны килгән юлына.
Шул сақ аңланы қайза ашықканын,
Ашығып, үзенең юқта сыкканын.

* * *

Берәүзәр үззәре өсөн йән атканда,
Бер-беренен һатып баштарын ватканда,
Ул көйзө, янды туған телкәйе өсөн
Һәм өзгөләнеп бөткән Илкәйе өсөн.

* * *

Беләһенме һин был сереп бөткән байзы?
Һатналар, һатып алырга әзәр Айзы.
Ләкин уға ярзам һорап керә күрмә,
Кереп, үзендән һин үзен көлә күрмә.

* * *

Назан наңанды мактап телмәр тотто,
Йыйылышта бұлысылар шак қатты.
Беренсе рәттә ултырған ғалим да
Әйтер һүзен онотто, телен йотто.

* * *

Ауылымда арта ташландық йорттар,
Ул йорттарза кисен қабынмай уттар.
Қапқаларын ел асып, елдәр яба,
Йөрәгемдән сөбөрзәп қандар тама.

* * *

Бал көршәге: "Мин бал көршәге", — тип көн дә,
Кәштәнән һөрән һала ине һәр кемгә,
Бөгөн уға нимә булған, өнһөз қалған?
— Бөгөн уға кемдер тултырып тоғ һалған.

* * *

Кисә, шулай, оло ўлдан даға таптым,
Таянысы булған ул ниндәйзәр аттың.
Бөгөн шул ат қайзарға юл яра икән?
Дағаһыз тоякта нисә яра икән?

* * *

Урыстар қыңғырау җаға сиркәүендә,
Сүкүнтыраға сакырыш һау-сырхаяны да.
Ә башкортом, донъя үзгәрзә, тип, тамам,
Юрганы астынан җарап ята һаман.

* * *

Карап торзом бер бәндәнең ат еккәнен,
Егә алмай нисек итеп интеккәнен.
Рәхәт булһа ла ул атта йөрөү, елеү,
Кәрәк икән әле уны егә белеү.

* * *

Маңлайымда һырзар арта, артнын, әйзә,
Картлық салғыйымдан тартһа, тартынын, әйзә.
Тик, йөрәгем, һин генә картая күрмә,
Һәм, кәләмем, һин генә муртая күрмә.

* * *

Әй, башкортом, оноңма кем булғуынды,
Былай булһа, юғалтаңың ырыуынды.
Һин хәмер менән дуҫлашып көн итһәң,
Урлайзар бит күйеннидан һылғуынды.

* * *

Әй, башкортом, қайт берзән-бер илкәйенә.
Тәүләп тәпәй бағсан тыуған еркәйенә.
Ата-бабалар төйәген ташлап китең,
Хыянат итеп бөттөң бит телкәйенә.

* * *

Әй, башкортом, фани донъя малын қыуып,
Көн күрмәйнәң қайзағына уңып-туңып.
Байлық өйөлөп ята бит Уралында,
Аңламайым йөрөүенде азып, тузып.

* * *

Әй, башкортом, һузма құлынды хәмергә,
Уны эсеп, тарыктың құпме йәбергә.
Күрәнме, ин асыл қызы-улдарынды,
Ана, алып китең бара ул тәбергә.

* * *

Әй, башкортом, бер көн алып искәйенә,
Кайтмай түгел, қайтырның һин Илкәйенә.
Ләкин ул сак үкенһәң дә һун буласак,
Килмешәктәр хужа булһа еркәйенә.